

her i Tinget. Det ærede Medlem fra Odense er jo en Mand, som er en betændt Haandværker i den store By Odense; thi han har jo været der i en Række af Aar; og naar han ingen Anledning har fundet til at træde op og stille sig i Brechen for de 15,000 Kr. — og det forekommer mig ogsaa at være en halsløs Gerning at gøre det paa de Motiver, der foreligge dertil — forekommer det mig ogsaa, at vi Landboere, som ikke ere specielt sagkyndige paa dette Omraade, med saa megen større Sindsro kunne vente, til der bliver bedre Motiver, hvorpaa man kan komme og forlange en Bevilling til Gavn for Industrien og Haandværket, hvad jeg er overbevist om, at ingen Landboer vil have det fjerneste imod, men vil gøre alt for, hvad der kan gøres. Kun hæveder jeg een Ting — og derfor ville vi ikke sammenlignes hverken med Haandværk eller Industri i den Forbindelse — og det er, at Landbruget er Danmarks Hovederhverv og Danmarks naturligeste Hjælpeilde. Derfor finder jeg mig aldrig i, naar Landbruget absolut skal sammenlignes med andre Ting, som jo kun kunne være Bieerhverv for Danmark, og som i Retning af Eksport ikke kunne blive andet end Bieerhverv, da vi mangle Raastof til at forarbejde i en saadan Mængde, at vi kunne gøre os særlig gældende, men naturligvis maa vi støtte Haandværk og Industri, andet kan der ikke være Tale om. De Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Odense fremkom med, glædede mig i høj Grad. Jeg var meget glad ved, at han ud fra sine praktiske Erfaringer kunde sige, at naar en Haandværker havde en Søn, saa var det alt for smaat, at lade ham blive ved Haandværket, nej, saa skal han naturligvis blive Løjtnant eller noget andet fint, saa kan det ikke gaa, at han bliver Skomager eller Skræder eller Guldsmed, og derfor har den ærede Taler fuldstændig Ret, naar han vidner ud fra sin praktiske Erfaring, at de, der nu komme i Lære, komme fra lavere Lag, og derfor er den Undervisning, de have faaet i Skolen, alt for ringe, og dette skader dem i høj Grad, naar de komme ind i Haandværket, hvor der nu stilles større og større Krav. Jeg tror altsaa, at den Lektion, som den ærede Taler gav sine Standsfæller paa det Omraade, var meget vel fortjent. Derfor taler jeg

det ærede Medlem for hans Udtalelser og er særlig rolig ved at fastholde mit Standpunkt over for de 15,000, da det ærede Medlem ingen Anledning har fundet til at træde i Brechen for dem.

Formanden (Høgsbro): Der er ikke Udset til, at Forhandlingerne om denne Paragraf ville kunne sluttet i dette Møde, og, da Tiden er saa langt fremrykket, vil jeg derfor nu standse for i Dag. Det næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1893 til 31te Marts 1894.

Mødet hævet Kl. 4. 20'.

Otte og halvtredstindstyvende Møde.

Fredagen den 20de Januar 1893, Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1893 til 31te Marts 1894.

H. Nielsen: Det Spørgsmaal, som jeg har ønsket at sige et Par Ord om, er Spørgsmaalet om Understøttelse til ypperlig Dyrkning af Husmandslobber og til Husmandsrejser; det er under III. A. 7. Som det vil erindres, var det jo under Forhandling ved anden Behandling af Finansloven